

Dětský domov se školou, základní škola a školní jídelna Veselíčko 1

751 25 Veselíčko
okr. Přerov
www.ddsveselicko.cz

tel: +420 581 250 841-46
tel. fax.: +420 581 250 842
email: ddsveselicko@ddsveselicko.cz

Školní vzdělávací program

Pro výchovný úsek

2021-2024

Veselíčko, leden 2021
Zpracovala: Mgr. Et Mgr. Marie Lukášová

Mgr. Petr Navrátil
ředitel DDŠ

OBSAH:

1. Identifikační údaje
2. Charakteristika zařízení
3. Konkrétní výchovně-vzdělávací cíle
4. Délka a časový plán výchovy a vzdělávání
5. Formy výchovy a vzdělávání
6. Obsah výchovy a vzdělávání
7. Podmínky pro výchovu a vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami
8. Podmínky přijímání dětí a podmínky průběhu a ukončování vzdělávání
9. Popis materiálních podmínek
10. Popis personálních podmínek
11. Popis ekonomických podmínek
12. Popis podmínek bezpečnosti práce a ochrany zdraví
13. Zveřejnění školního vzdělávacího programu
14. Evaluace a autoevaluace

1. Identifikační údaje

Předkladatel: Dětský domov se školou, základní škola a školní jídelna Veselíčko 1
Ředitel: Mgr. Petr Navrátil
Zřizovatel: MŠMT ČR Praha, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1
Forma hospodaření: příspěvková organizace
IČO: 70259895
[www.stranky:](http://www.stranky:www.ddsveselicko.cz) www.ddsveselicko.cz
e-mail: ddsveselicko@ddsveselicko.cz

Platnost dokumentu: od 1.1.2021 do 1.9.2024 (nahrazuje ŠVP pro výchovný úsek 2018-2021)

Rozsah dokumentu: 18 stran

Aktualizace dokumentu budou formou číselných dodatků.

2. Charakteristika zařízení

Dětský domov se školou Veselíčko patří mezi instituce speciálního školství, do kterých jsou umístovány děti a mladiství na základě rozhodnutí soudu, protože svým chováním a aktivitami ohrožují nejen své okolí, ale i sebe samé. Nejsou schopni nebo ochotni plnit normy a požadavky společnosti, v mnoha případech pocházejí z dysfunkčních nebo sociálně slabých rodin, kde péče o ně je nedostatečná, málo podnětná, nebo dokonce přímo či nepřímo je podporující v negativních aktivitách. Někteří naši chlapci jsou bez rodinného zázemí, a tedy zcela odkázáni na péči a aktivity v rámci našeho zařízení. Jde v převážné míře o děti citově deprivované, s problémy v morálním a hodnotovém systému, neschopné zatím nalézt vhodné aktivity pro trávení volného času, s tendencemi k experimentování, hledající uspokojující prožitky a kompenzaci v partě a v rizikovém chování. Schází jim základní sociální dovednosti, a proto se obtížně orientují v různých životních situacích, a to vzhledem k tomu, že se pohybují ve zvýšeně rizikovém sociálním prostředí, jim komplikuje zvládnání úspěšné komunikace a řešení konfliktních situací, do kterých se dostávají. Poruchy chování, mezi jejichž konkrétní projevy patří záškoláctví, krádeže, šikana, agresivita, nerespektování autorit, zneužívání návykových látek apod., jsou u našich chlapců provázeny i problémy a konflikty v mezilidských vztazích, v komunikaci nejen s dospělými, na které na základě dosavadních negativních interakcí nahlíží často s podezřením, nedůvěrou, ostražitostí nebo i odporem k autoritě, ale i s ostatními dětmi. Až na nepatrné výjimky přichází děti do našeho zařízení s doporučením pravidelné spolupráce a péče psychologa, zvyšuje se i počet dětí, které jsou i v péči psychiatra. V jednotlivých třídách a rodinných skupinách se tedy pedagogové setkávají s obvykle dlouho stupňovanými výchovnými problémy, které jsou vzhledem k neomluveným absencím provázeny i výukovými potížemi. Naši chlapci patří mezi rizikové skupiny obyvatel, před umístěním do DDS se pohybovali v sociálním prostředí se zvýšenou mírou rizikového chování a do stejného prostředí se vrací i v době dovolenkových pobytů a na útečích. Často pochází z rodin, kde jsou mnohé formy trestné činnosti považovány za normu. Naše výchovné, vzdělávací a terapeutické aktivity jsou tedy zaměřeny na rizikové skupiny výchovně náročných dětí, které jsou ve zvýšené míře ohroženy trestnou činností, experimentováním s návykovými látkami, nebo dokonce již na návykových látkách navyklé.

3. Konkrétní cíle výchovy a vzdělávání

Cíle výchovy a vzdělávání navazují na filozofii a strategii zařízení a celé komunity a propojují cíle skupiny s individuálními cíli.

- Cíle skupiny

Vychovatelé vzhledem ke složení skupiny a vzorům chování, které mezi jejími členy existují, vytýčují postupně cíle, které se stávají pro danou skupinu platnými normami. Cíle jsou jasně formulovány, projednány a prodiskutovány se členy skupiny a mohou tedy zlepšovat a zvyšovat společenskou kontrolu nad záležitostmi významnými pro skupinu. Jedním ze základních uznávaných cílů skupiny je společné organizování vzájemné pomoci při řešení životních problémů těch členů skupiny, kteří potřebují pomoc. Snahou vychovatele je, aby většina členů skupiny měla vliv na vytváření a realizaci skupinových úkolů. Při své práci ve skupině využívá vychovatel celé řady metod a forem práce, které podporují a zvyšují prestiž a soudržnost skupiny a umožňují její integraci s celým kolektivem zařízení.

- Individuální cíle

Cíle jednotlivých dětí jsou obsahem **Programů rozvoje osobnosti dítěte.**

Při stanovení osobní normy a cílů každého dítěte vycházíme z vývojového hlediska a jeho dosavadních socializačních zkušeností. **Tempo a nároky výchovně vzdělávací práce přizpůsobujeme individuálním možnostem dítěte a podmínkám v zařízení.**

Obsah a cíle programu nejsou dány rigidně. V procesu empatického spolubytí s dítětem si všichni zúčastnění postupně ujasňují cíle a hledají nejvhodnější postupy, původní hypotézy opravují, upřesňují nebo zcela mění a znovu ověřují sledováním svých zásahů. Program je podmíněn systémem poznatků o dítěti. Individuální cíle dětí a jejich plnění konzultujeme s pedagogy na pravidelných poradách a hodnocení dětí. S dětmi si poskytujeme vzájemnou zpětnou vazbu a stanovujeme společně týdenní cíle pravidelně jednou týdně na skupinových komunitách a individuální při osobních pohovorech.

Výsledky představují konkrétní dosaženou úroveň stanoveného cíle. Při průběžném i konečném hodnocení využíváme dostupné subjektivní (posouzení dítětem, učiteli, vychovatelem, atd.) i objektivní (testy, dotazníky, písemné materiály atd.) metody.

Na základě Zákona č. 109/2002 Sb. §2 odst. 11 odborné posouzení dětí dle odst.10 provádíme dvakrát v kalendářním roce (květen, listopad).

Konkrétní cíle:

- Realizovat preventivně výchovnou péči
- Učit pochopení a respektování zákonů, práv a povinností, nést odpovědnost za vlastní život
- Učit toleranci k druhým lidem
- Učit uvědomovat si naši integraci v rámci Evropské unie, respektovat jiné kultury
- Rozvíjet všestranně osobnost dětí realizací dlouhodobých výchovně vzdělávacích a terapeutických aktivit (skupinové komunity, výchovně vzdělávací bloky, klubová odpoledne, intervenční a integrační programy a projekty, zátěžové pobyty, EEG BFB)
- Zaměřovat se především v rámci skupinových komunit, intervenčních a integračních programů, formou besed, předávání informací a prožitkovými aktivitami na všestranné rozvíjení osobnosti dětí, výchovu ke zdravému životnímu stylu, získávání informací o rizikovém chování a jeho prevenci, osvojování dovedností související s rizikovým chováním, nácvik komunikace a sociálních dovedností
- Zkvalitňovat obsah a úroveň výchovně vzdělávacích bloků
- Spolupracovat s rodiči dětí, uskutečnit minimálně dvakrát ve školním roce návštěvní den pro rodiče

- Zpracovat a realizovat celoroční program na úseku školy pro práci se vztahy ve třídách, pracovat na vytváření pozitivního klimatu ve třídách (Školní program proti šikanování)
- Zaangažovat větší počet pedagogů do preventivních a projektových aktivit
- Zajišťovat kázeň a bezpečnost u dětí realizací preventivních opatření, a to prevencí užívání návykových látek včetně kouření
- Realizovat s dětmi zájmové aktivity, učit děti smysluplnému trávení volného času, zapojovat děti do intervenčních a integračních programů
- Zajistit dobrou informovanost dětí, rodičů i pedagogů v oblasti výchovně vzdělávací práce i dění a života v zařízení formou webových stránek, osobním kontaktem, nabídkou spolupráce
- Vést správu dětí, podporovat a zapojovat děti do správy, motivovat k větší iniciativě a spolupráci a zapojení do života domova i vlastního osobnostního rozvoji

4. Délka a časový plán výchovy a vzdělávání

Délka výchovně vzdělávacího působení je dána dobou trvání pobytu v našem zařízení. Ta je u jednotlivců ovlivněna úspěšností výchovně vzdělávacího procesu, zájmem rodičů o návrat dětí do rodiny a především délkou trvání soudního rozhodnutí, na jehož základě je dítě do našeho zařízení umístěno. Časově se jedná o dobu několika týdnů, měsíců až let.

Všechny děti ale po umístění procházejí jednotlivými fázemi výchovně vzdělávacího procesu, jejichž délka je individuální a navazuje a prolíná se s individuálním programem rozvoje osobnosti dítěte.

1. Adaptační fáze

Začíná příchodem dítěte do zařízení. Při příchodu a v průběhu adaptační fáze se obvykle projevují některé z typických projevů adaptace nového dítěte: pasivně se podřizuje, nebo má výrazné negativistické postoje. Mohou se objevit i další techniky, jimiž se jedinci vyrovnávají s náročnými životními situacemi, mezi něž umístění a pobyt v ústavním zařízení zcela jistě patří, např. různé formy agrese, únik a speciální formy úniku, upoutávání pozornosti, kompenzace, racionalizace, izolace, regrese a další. Obvykle jde o reakci vyvolanou změnou prostředí, kterému se má přizpůsobit, a je pro něj zátěžovou situací, s jejímž řešením může mít problémy. Často ještě přetrvává šok z umístění, velkou roli zde hraje i odloučení od rodiny a blízkých. Významným faktorem je i razantní změna životního stylu spojená s umístěním do zařízení, kdy si dítě musí zvykat na vymezené hranice, učit se respektovat pravidla a autority, a nahradit dosavadní volný způsob života bez pravidel, výchovných omezení a respektování autorit. Proto je nutné vžít se do situace dítěte a citlivým přístupem mu pomoci potíže zvládat.

V tomto období získává dítě informace o režimu a chodu zařízení, seznamuje se se svými právy a povinnostmi, personálem i ostatními dětmi. Je zařazeno do příslušné třídy a rodinné skupiny. Toto období má velký význam i pro získání k aktivní účasti a spolupráci.

Úkolem vychovatelů ve spolupráci s psychologem je pomoci k navození důvěry dítěte k personálu domova, k usnadnění jeho vstupu do ústavní výchovy a navozování pozitivních vztahů.

V průběhu této fáze vychovatelé sledují a popisují: reakci na umístění v zařízení, projevy při kontaktu s ostatními dětmi i dospělými pracovníky, jak se vyvíjí jeho vztahy a postavení ve skupině, vývoj sebepojetí a sebehodnocení, zájmovou oblast, úroveň hygienických návyků, projevy náhledu na své chování, chování při aktivitách, v zátěžových situacích, v konfliktech, hodnocení sociálních vztahů včetně rodinných, další výše nespecifikované projevy.

Všechna tato pozorování a rozhovory slouží i jako podklady pro průběžné změny a doplňování programů rozvoje osobnosti dětí.

2. Fáze reedukační, poznávací

Zabírá nejdelsí období. Je to období úprav s řadou kolizí a střetávání se starých a nových stereotypů chování, zaměřené na snahu o zvnitřnění norem, získání náhledu na příčiny selhání, konfrontace s důsledky chování a jednání, apelace na vnitřní potenciál dítěte, motivaci k rozvoji pozitivních kvalit dítěte.

Vychovatelé kladou důraz na práci s dětmi založenou na uskutečňování cílů individuálních programů, které nejsou rigidní, ale v průběhu procesu se neustále ujasňují, upravují, upřesňují. V průběhu této fáze využíváme všech možných a dostupných prostředků, forem a metod individuální i skupinové práce.

3. Fáze zkušební (integrační)

V průběhu této fáze má dítě k dispozici větší akční pole, v němž musí samostatně jednat. Toto období může naznačit morálně sociální vybavenost dítěte a stupeň jeho připravenosti na mimoústavní život. V této fázi se otevírá prostor pro psychotherapeutický vstup psychologa, a to jak při individuální, tak i skupinové práci při využití celé řady technik s přihlédnutím k individualitám jednotlivců i obsahové náplně skupinové terapie.

V tomto období je vhodný co největší kontakt s mimoústavním prostředím formou volných vycházek, brigád, zájmových činností a dalších aktivit. Významnou metodou práce s dětmi jsou i zátěžové pobyty a programy uskutečňované mimo zařízení.

4. Fáze závěrečná

Obsahuje ukončení programu a jeho hodnocení. Tato fáze zahrnuje v rámci možností i práci s rodinou a její přípravu pro opětovné přijetí dítěte do každodenního rodinného života.

5. Fáze katamnestická, rehabilitační

Podstatou této fáze je zpětnovazební princip, který předpokládá, že kontakt dítěte se zařízením bude pokračovat i po jeho propuštění. Můžeme ji nazvat i fází rehabilitační, je zaměřena na ověřování efektivnosti procesu výchovy a vzdělávání. Zaměřuje se na sledování jedince po ukončení pobytu v našem zařízení, a to jak v případě jeho přemístění do VÚ, tak i v případě zrušení ústavní výchovy zpět do rodiny. Tato fáze je do značné míry ovlivněna možnostmi, které v souladu s GDPR máme.

5. Formy výchovy a vzdělávání

Organizační formy výchovy a vzdělávání patří k vnějším činitelům vzdělávání. Ve spojení s metodami vytváří předpoklady pro úspěšný průběh výuky. Charakterizují rámec, ve kterém se uskutečňuje výchovně vzdělávací proces.

Podle charakteru prostředí realizujeme výchovu a vzdělávání na výchovném úseku:

- na klubovnách a v prostorech bytů
- v terapeutické místnosti
- v keramické dílně
- na školní zahradě a pozemku, v přírodě, terénu apod.
- v prostorách městské policie a dalších institucí
- vycházka a exkurze
- tělocvična TJ Sokol Veselíčko

Podle vztahu k osobnosti žáka realizujeme:

- individuální výchovu, vzdělávání a terapii (rozhovor, doučování, nácvik soustředění a pozornosti, individuální terapie, zájmové a volnočasové aktivity)
- skupinovou výchovu, vzdělávání a terapii (skupinová komunita, celoustavní kruh, večerní kruh, spoluspráva, výchovně vzdělávací blok, příprava na vyučování, pracovní aktivity, intervenční a integrační programy, relaxace, arteterapeutické techniky, zájmové a volnočasové aktivity pravidelné i příležitostné)

6. Obsah výchovy a vzdělávání

V procesu výchovně vzdělávací činnosti se prioritně zaměřujeme na rozvoj následujících klíčových kompetencí dětí:

Kompetence k řešení problémů:

- Dokáže samostatně vyřešit problém, nebo dokáže požádat o pomoc druhého.
- Nenechá se odradit případným nezdarem a hledá další řešení.
- Všímá si problémů druhých, umí nabídnout řešení.
- Uvědomuje si zodpovědnost za svá rozhodnutí.
- Umí vyhledat informace k řešení problémů.
- Umí využít svých znalostí, zkušeností a dovedností.
- Chápe, že vyhýbání se problémům, není řešení.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Vedeme děti k diskusím, vyjádření vlastního názoru slušnou formou.
- Brainstorming.
- Při práci s příběhy a hrách s terapeutickým potenciálem učíme hodnotit názory druhých i své vlastní.
- Učíme děti pracovat s využitím zkušeností s vlastní chybou a její nápravou.
- Učíme děti argumentovat a obhajovat vhodnou formou svůj názor a zároveň naslouchat názorům jiných.
- Vedeme je ke spolupráci při řešení úkolů, organizujeme aktivity vyžadující spolupráci a vzájemnou pomoc.
- Vedeme děti k uvědomování si možných odlišností v řešení problémů a různosti přístupů vedoucích k jejich řešení.
- Ukazujeme dětem kde a jak hledat informace vhodné k řešení problémů, tyto informace třídit, srovnávat, posuzovat vhodnost jejich volby.
- Při řešení problémů využíváme technické vybavení domova, výpočetní techniku, dostupných informací i zkušeností jiných lidí.
- Učíme děti získané informace srovnávat s příklady z praxe.
- Formou diskuse podporujeme vlastní vyjádření k danému tématu, řešení problému.
- Navozujeme situace z praktického života, které vedou děti k formulaci vlastních názorů a jejich řešení.
- Učíme je na praktických příkladech z běžného života ve skupině, že odkládání řešení problémů nebo vyhýbání se řešení je především z dlouhodobého hlediska neefektivní.

Kompetence k učení:

- Přistupuje samostatně ke školní přípravě.
- Požádá o radu a pomoc, pokud nerozumí učivu.
- Zajímá se o výsledky své školní práce.
- Neodkládá úkoly, respektuje dobu přípravy na vyučování.
- Aktivně se zapojuje do vzdělávacího procesu.
- Umí pracovat s tiskem a internetem v procesu učení.
- Umí pomáhat ostatním a poradit dle svých schopností.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Metodami umožňujícími přímou zkušenost vedeme děti k postojům, dovednostem a způsobům rozhodování.
- Nabízíme dětem informační zdroje – internet, knihy, exkurze.

- Podporujeme aktivitu, iniciativu, tvořivost, učíme zodpovědnosti a samostatnosti v učebním procesu.
- Osobním příkladem a vlastními vzory směřujeme děti k pochopení smyslu vzdělání.
- Podporujeme děti v rozšiřování všeobecného přehledu, motivujeme ke čtení jako prostředku pro získávání dalších informací, rozšiřování slovní zásoby a všeobecného přehledu.
- Učíme odhalit, pojmenovat a překonávat překážky v procesu učení, naplánovat si postupné kroky, jak doplnit nedostatky a své učení zdokonalit.
- Snažíme se o prožitkové učení, učení nápodobou, učení v kontextu s praktickým dopadem a využitím.
- Vedeme děti k samostatnosti při učení a přípravě na vyučování, učíme lépe zorganizovat a naplánovat učení a jeho kroky.
- Učíme děti porozumět pojmům a obsahům slov a symbolů, začleňujeme je do širších poznatků a přibližujeme praktickému životu.
- Využíváme zpětné vazby při hodnocení učebního procesu.
- Klademe důraz na pozitivní hodnocení, zdůrazňujeme to, co děti umí, co už zvládly, ne to, co neumí.
- Vytváříme stejné podmínky rovnosti všem dětem, aby nedocházelo k nevhodnému porovnávání či ponížení dítěte.
- Učení organizujeme a zadáváme přiměřeně, aby vedlo k dosažení co nejlepších výsledků a motivovalo dítě k dalšímu učení

Kompetence komunikativní:

- Umí se souvisle vyjádřit mluveným slovem.
- Nebojí se vyjádřit svůj názor.
- Naslouchá názorům druhých, rozumí jim a respektuje je.
- Dokáže vést dialog.
- Využívá získané dovednosti ke spolupráci.
- Umí pracovat s informacemi.
- Vyjadřuje se kultivovaně.
- Dokáže vhodně argumentovat a obhájit své názory.
- Dokáže prezentovat sebe sama a svoji práci slovním projevem.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Vedeme děti k pochopení, že každý člen skupiny má právo na svůj názor.
- Učíme ovládat emoce a uvědomit si, že mohou ostatní členy ovlivnit pozitivně i negativně.
- Učíme děti nedělat závažná rozhodnutí a nevyjadřovat konečné soudy pod vlivem negativních emocí.
- Učíme děti, že prožívání emocí je samozřejmá věc, emocím nemůžeme poručit, abychom je cítili nebo ne, ale můžeme ovlivnit naše myšlení a projevy emocí směrem k okolí.
- Učíme děti nebát se vyjádřit názor odlišný od mínění ostatních, či nesouhlas s názory ostatních.
- Vedeme děti ke schopnosti potlačit vzájemné antipatie v zájmu splnění úkolu.
- Učíme a procvičujeme schopnost ustoupit ze svého názoru, pokud se ukáže, že nebyl nejlepší, nebo když je jiný názor prospěšnější pro splnění úkolu.
- Navozujeme situace pomáhající překonat trému z vystoupení před kolektivem.
- Zapojujeme děti do formulování slovního hodnocení výkonu ostatních dětí.
- Vytváříme situace, kdy děti komunikují nejen se svými vrstevníky a pedagogy, ale i s dalšími osobami.

- Umožňujeme dětem setkávat se s různými typy komunikace, se způsobem mluvy, neverbálními projevy a interpretovat je.
- Umožňujeme dětem prožít, že adekvátní projev je oceněn.
- Učíme děti vyjadřovat se slušně, výstižně, srozumitelně a kultivovaně.
- Učíme je všimnout si a rozumět neverbální řeči těla v komunikaci.
- Budujeme a podporujeme atmosféru spolupráce, potlačujeme projevy agresivity, nesnášenlivosti, vulgarity.

Kompetence sociální

- Spolupracuje v kolektivu.
- Vyjadřuje své názory.
- Umí jednat s dospělým i s vrstevníky.
- Je ohleduplný k okolí a ochotný pomoci druhým.
- Umí přijímat názory druhých, respektuje je a spolupracuje při řešení problémů.
- Zná možnosti jak vědomě zvládat své emoce a sebereflektuje na ně.
- Má upevněné hygienické návyky.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Vedeme k porozumění a pochopení lidí s handicapem, k chápání jejich potřeb.
- Na základě seznámení s jinými kulturami a národnostmi usilujeme o chápání odlišnosti ale zároveň i jedinečnosti člověka.
- Na příkladech i při praktických činnostech učíme a zdůrazňujeme nezbytnost ohleduplnosti a pochopení vůči starým a nemocným lidem.
- Při zadávání týmové práce učíme děti dělbě úkolů, zodpovědnosti za sebe i ostatní.
- Vedeme děti k respektování odlišných pohledů na problém i k toleranci a přizpůsobení se skupině a daným požadavkům.
- Vedeme děti k vzájemné vstřícnosti a toleranci prostřednictvím názoru.
- Učíme děti vnímat špatné příklady a vzory, poukazovat na ně, vysvětlit, analyzovat dopady pro jednotlivce i společnost.
- Využitím her s terapeutickým potenciálem a dalších společných aktivit rozvíjet vzájemnou empatii, vnímání pohledu a potřeb druhých lidí.
- Učíme děti vytvoření schopnosti nacházet v každém pozitivní vlastnosti.
- Povzbuzujeme méně odvážné a slabší děti k vyjádření vlastního názoru před skupinou zdvořilým způsobem.
- Rozvíjíme schopnost přijmout kritiku, ohodnotit dobrý nápad, přijmout názor jiných dětí i pedagogů.

Kompetence občanská

- Respektuje druhé.
- Respektuje odlišnosti – osobní, kulturní, náboženské atd.
- Dokáže v tísni pomoci - přiměřeně okolnostem.
- Dokáže odolat nátlaku druhých, i větší skupiny v situacích, se kterými nesouhlasí.
- Dokáže odolat psychickému nátlaku.
- Uvědomuje si, že za své činy má odpovědnost.
- Zná svá práva a povinnosti.
- Dokáže vyhodnotit situaci, dle svých možností.
- Chápe a vnímá tradice, historii a kulturu.
- Je ohleduplný k přírodě.
- Uvědomuje si hodnotu majetku svého i jiných osob.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Učíme děti odhadnout rizika ohrožující zdraví a bezpečnost.

- Vytváříme prostředí, kde dítě může slušnou formou říci, co se mu líbí, co ne a proč.
- Podporujeme a oceňujeme u dětí slušné vyjádření vlastního názoru a respektování názoru jiných.
- Přinášíme informace o následcích a důsledcích nevhodného chování.
- Pomocí preventivních aktivit, rozhovorů, besed vysvětlujeme nežádoucí účinky a ohrožení způsobené užíváním návykových látek.
- Vytvářením dobrých vztahů ve skupině se snažíme děti vést proti užívání agresivních způsobů chování, šikany a násilí vůči okolí.
- Učíme děti respektovat požadavky na kvalitní životní prostředí tím, že je zapojujeme do sběru a třídění odpadu.
- Učíme vstřícné a ochotné pomoci v péči o životní prostředí, o hygienické zázemí a prostředí.
- Učíme děti správným stravovacím návykům a pitnému režimu.
- Vedeme děti k ochotné pomoci spolužákům i dospělým.
- Prohlubujeme besedami, rozhovory, sledováním historických filmů a dokumentů a četbou znalosti z historie, a tím pochopení tradic národa.
- Seznamujeme žáky s právy a povinnostmi, zodpovědnosti za své chování.
- Učíme žáky porozumět demokratickým prvkům a chování tak, aby ho nezaměňovali s anarchií.
- Zapojujeme děti do života domova, posilujeme a motivujeme děti k činnosti spolusprávy.
- Prohlubujeme zájem dětí a jejich informovanost o poznávání okolního světa a vzájemných souvislostech.
- Učíme děti se zodpovědně rozhodovat podle konkrétních situací, poskytnout účinnou pomoc a chovat se zodpovědně v krizových situacích.

Kompetence pracovní

- Používá bezpečné pracovní pomůcky a vybavení.
- Dokáže pracovat podle instrukcí a návodu.
- Váží si práce své i ostatních.
- Reaguje na potřeby a pomoc druhých.
- Chrání zdraví své i druhých.
- Svým pracovním přístupem se snaží chránit zdraví své i druhých.
- Dokáže své dovednosti a výsledky své práce nabídnout jiným.
- Je ohleduplný k přírodě a lidem kolem sebe.
- Umí udržovat pořádek ve svých věcech a na svém pracovním místě.
- Umí zhodnotit práci svou i druhých.
- Umí dokončit a vyhodnotit úspěšnost své práce.

Formy, metody a postupy nutné k dosažení zvolené kompetence:

- Pomocí názorného příkladu a ukázky úklidu osobního prostoru i pracovního místa vedeme děti k tomuto návyku.
- Vedeme k aktivitě všechny děti a pracovní povinnosti rozdělujeme rovnoměrně a spravedlivě mezi všechny děti.
- Zadáváním vhodných činností aktivujeme všechny děti k zapojení se do pracovního procesu.
- Děti neustále pozitivně motivujeme.
- Vedeme děti k uvědomění si vlastní i cizí práce.
- Dodržujeme přiměřené množství zadávaných úkolů v závislosti na termínu splnění.
- Vedeme děti ke vzájemné pomoci při práci.

- Zajímáme se o náměty, postřehy, názory i zkušenosti dětí, a ty pak využíváme v další práci.
- Vedeme děti k tomu, že práce je běžnou náplní života člověka a může přinášet pocit uspokojení.
- Při práci zároveň vysvětlujeme a názorně ukazujeme používání různých nástrojů a materiálů.
- Seznamujeme děti se správným pracovním postupem, bezpečným užíváním materiálů, nástrojů a vybavení.
- Zajišťujeme dostatečnou nabídku zájmových útvarů pro aktivní zapojení dětí.
- Pomocí exkurzí přibližujeme pracovní aktivity v různých profesních oborech.
- Používáme metodu rozhovoru, vyprávění a sdílení vlastních nebo cizích zážitků při práci s materiály, náradím a nástroji.
- Učíme děti na konkrétních příkladech i modelových situacích nutnost dodržování bezpečných pracovních postupů a používání ochranných pracovních pomůcek.

7. Podmínky pro výchovu a vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami

Pro harmonický rozvoj osobnosti dítěte má velký význam život v populačně přirozené skupině, kde jsou zastoupeni jedinci s různými vlohami a vlastnostmi. Patří sem také děti s různými typy postižení. Náš ŠVP počítá s individuální integrací těchto dětí v běžných třídách a rodinných skupinách. Při vytváření Programu rozvíjení osobnosti dítěte přihlížíme k jejich individuálním zvláštnostem a možnostem, spolupracujeme s psychologem, využíváme i služeb PPP, SPC a dalších odborníků. S integrací tělesně postižených dětí jsme se v našem zařízení dosud nesetkali a naše zařízení není materiálně, zejména pokud jde o bezbariérový přístup, vybavena. **Pracujeme s dětmi s různě závažnými poruchami chování, s mentálním postižením a vývojovými poruchami učení a pomocí individuálního přístupu jim umožňujeme v rámci našeho výchovného programu dobře se začlenit do procesu a života domova a rozvíjet jejich klíčové kompetence.**

Výchovný a vzdělávací program propojuje navzájem více oblastí rozvoje osobnosti dítěte prostřednictvím základních kompetencí užitečných pro život v našem zařízení i mimo něj ve společnosti.

Velkou pozornost věnujeme i rozhodování o zařazování jednotlivých dětí do rodinných skupin. Přihlížíme přitom k celé řadě faktorů, např. osobnostním charakteristikám, diagnostice, závažnosti poruch chování, mentální úrovni v kontextu se sociální zralostí a ochotou a schopností spolupracovat při plnění skupinových cílů a speciálně pedagogických a terapeutických programech.

Obsah těchto programů i v kontextu s MPP a dalšími preventivními programy, formy a metody práce pak v rodinných skupinách operativně přizpůsobujeme aktuálnímu složení dětí na rodinných skupinách.

Každý školní rok v průměru jedna třetina dětí v našem zařízení končí a přichází děti nové, ať již z domova či různých dalších institucí, mění se tedy i složení rodinných skupin. Speciálně pedagogické a terapeutické programy zůstávají, mění se operativně ale obsah témat, náročnost cílů, formy a metody práce s dětmi. Mohou tak vzniknout specificky zaměřené rodinné skupiny.

U rodinné skupiny dětí s uloženou ochrannou výchovou předpokládáme specifika daná závažnější trestnou činností dětí, předpokládanou vyšší agresí a agresivitou dětí, tomu se také přizpůsobuje obsah témat programů, více zaměřených na problematiku ochranné výchovy, trestné činnosti a důsledků z ní vyplývajících, práce s agresí a agresivitou.

U rodinné skupiny nahrazující léčebně výchovnou péči, která sdružuje děti výchovně náročnější vzhledem k jejich psychickým problémům, psychiatrické medikaci, rané deprivaci,

osobnostním a sociálním problémům, výrazně snížené samostatnosti a soběstačnosti v kontextu s potřebou intenzivnějšího dohledu a kontroly a individuální péčí přizpůsobujeme především tempo aktivit, náročnost cílů, metody a formy práce s dětmi v kontextu s jejich individuálními potřebami a jejich harmonizování do skupinového soužití.

8. Podmínky pro přijímání dětí a podmínky průběhu a ukončování výchovy a vzdělávání

Do našeho zařízení jsou děti přijímány na základě nařízeného předběžného opatření, ústavní nebo ochranné výchovy. Podmínky přijímání, průběhu a ukončování pobytu jsou vymezeny Zákonem č. 109/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

9. Popis materiálních podmínek

Zařízení má vlastní školní jídelnu, budovu školy a internátu (zámek), zahradní domek, domek prádelny a budovy technického zázemí a garáží. Škola je v samostatné budově. Po celkové rekonstrukci má moderně vybavené 4 třídy, sborovnu, odborné učebny pro výuku jazyků, výpočetní techniky a dílen. V budově školy se nachází i keramická dílna a žákovská knihovna. Na obou patrech školy je dětem i pedagogům k dispozici sociální zařízení. Prádelna je umístěna v samostatném domku, který stejně tak jako zahradní domek, ve kterém trávíme s dětmi prázdniny, a budovy technického zázemí a garáží zatím neprošly potřebnou rekonstrukcí.

V přízemí budovy zámku se nachází kuchyň, jídelna, kanceláře administrativního a provozního úseku, šatna, botárna a sociální zařízení. V 1. a 2. nadzemním podlaží jsou čtyři samostatné byty pro děti. Tvoří je ložnice, obývací, kuchyňka a sociální zařízení. Ve všech bytech mají vychovatelé ještě možnost prostoru využitého jako šatna, úklidová komora nebo malý sklad pro své potřeby. Na každém patře je i vychovatelna, společná vždy pro dvě skupiny daného patra. V 1. nadzemním podlaží se nachází společenská místnost a pracovna ředitele, v jehož prostorách je odborná knihovna pro pedagogy, a zástupce ředitele. Ve 2. nadzemním podlaží je pracovna vedoucího vychovatele, psychologa, místnost izolace s vlastním sociálním zařízením a výtvarná místnost. Ve všech bytech jsou rozvody počítačové sítě, děti mají na klubovnách počítače s přístupem na internet. Obývací pokoje jsou vybaveny televizory a další elektronikou.

Pro zájmovou činnost jsou připraveny sportovní potřeby – lyže, kola, stůl pro stolní tenis.

Dětem je poskytováno plné přímé zaopatření (upraveno VŘ zařízení), a to: stravování, ubytování, učební potřeby a pomůcky, úhrada nezbytně nutných nákladů na vzdělávání, úhrada nákladů na zdravotní péči, léčiva a zdravotnické prostředky, které nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění, pokud nebyla péče vyžádána zákonnými zástupci (osobami odpovědnými za výchovu), kapesné, osobní dary, prádlem, ošacením, a obuví jsou děti vybavovány dle potřeby. Dále mohou být hrazeny: potřeby pro využití volného času a rekreaci, náklady na kulturní, uměleckou, sportovní a oddechovou činnost, náklady na soutěžní akce, rekreace, náklady na dopravu k osobám odpovědným za výchovu. Rovněž je při výchovně vzdělávací činnosti využíváno i dalšího vybavení zařízení.

K zařízení patří i zahrada, na které se nachází i hřiště. Bohužel nemáme tělocvičnu, a tak si ji pronajímáme pro potřeby školy i výchovy od místní TJ Sokol. Po skončení rekonstrukce naše zařízení již splňuje podmínky zákona č. 109/2002 Sb.

10. Popis personálních podmínek

Výchovně vzdělávací proces je zajišťován pedagogickými pracovníky ve složení: ředitel, zástupce ředitele, vedoucí učitel, vedoucí vychovatel, psycholog, učitelé, vychovatelé, asistenti pedagoga.

11. Popis ekonomických podmínek

DDŠ, ZŠ a ŠJ je příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je Ministerstvo školství. Po stránce ekonomické je veškerá výchovná a vzdělávací činnost zabezpečována z rozpočtu školského zařízení. Školské zařízení je financováno MŠMT ze státního rozpočtu.

12. Popis podmínek bezpečnosti práce a ochrany zdraví

Naše zařízení vyhledává, zjišťuje a zhodnocuje možná rizika vyplývající z činnosti při různých formách výchovy a vzdělávání a současně i přijímá opatření k prevenci rizik. Všichni zaměstnanci jsou proškolení odborně způsobilou osobou v oblasti BOZP a PO minimálně dvakrát do roka.

Děti jsou proškoleny na začátku školního roku, při nástupu do zařízení, před odjezdem na prázdniny a na akce a pobyty. Před každou zvýšeně rizikovou činností probíhá poučení dětí v rámci BOZP (viz přílohy provozní řády a poučení o bezpečnosti před akcí).

13. Zveřejnění školního vzdělávacího programu

Školní výchovný a vzdělávací program je zveřejněn v počítačové podobě na společném serveru a k nahlédnutí v dokumentaci ředitele zařízení.

14. Evaluace a autoevaluace

Hodnocení dětí není cílem, ale prostředkem, cestou k dosažení cílů výchovy a vzdělávání. Hodnocením motivujeme děti k aktivnímu přístupu k zapojení se do procesu výchovy a vzdělávání, k práci na rozvoji své osobnosti a zmírnění až odstranění problematických vzorců chování, které jim komplikují život, komunikaci i vztahy k ostatním. Hodnocením chceme dosáhnout toho, aby děti získaly zpětnou vazbu, kde se nachází na své cestě k budování klíčových kompetencí na úrovni, která je pro ně dosažitelná. Úroveň klíčových kompetencí, které děti dosáhnou při pobytu v našem zařízení, pro ně není konečná. Vnímáme ji jako vstupní vklad pro cestu dalšího celoživotního vzdělávání a učení, schopnosti prosadit se vhodnými prostředky v životě a pracovním procesu.

14.1. Základní pravidla a strategie hodnocení dětí

Základní strategie pro hodnocení dětí:

- Poskytujeme zpětnou vazbu, nehodnotíme osobnost, ale projevy chování, při poskytování zpětné vazby klademe důraz na vhodnou formulaci, nejlépe pozitivním vyjádřením.
- Všechny děti jsou před prvním hodnocením seznámeny se způsoby a metodami hodnocení, se základními principy, obsahem pojmů a s cíli a požadavky, které na ně jsou kladeny.
- Nedílnou součástí hodnocení dětí je jejich vlastní sebehodnocení, které považujeme také za jednu z významných kompetencí, kterou chceme, aby se děti naučily. Sebehodnocení dětí probíhá pravidelně jednou týdně na skupinových komunitách, individuálně pak v rámci rozhovorů.
- Významným sebezkušnostním prvkem učení je učení se s chybou. Poučení se z chyb je významnou možností zvládnout situaci příště lépe.
- Hodnocení probíhá slovně, hodnotíme den a týden, souhrnné hodnocení provádí pedagog písemně a je zpětnou vazbou o tom, co dítě zvládlo, porovnává jeho současný výkon s předchozími výsledky práce.
- Uvedená základní pravidla pro hodnocení jsou závazná pro všechny pedagogy.

Hodnocení musí být:

- Objektivní, jednoznačné, spravedlivé a srovnatelné s předem danými kritérii.
- Motivující děti ke snaze o zlepšení.
- Informativní, srozumitelné, věcné, informující o chybách i pokroku.
- Ohleduplné k individualitě a psychickému stavu dítěte.
- Komplexní, zahrnující chování dětí při práci, učení, při odborných aktivitách, při volnočasových aktivitách, na organizovaných akcích, volných vycházkách.

Základní pravidla při hodnocení pro vychovatele

- Hodnocení je prvotně zaměřeno na poskytování zpětné vazby o průběhu a výsledku chování dítěte.
- Děti dostávají zpětnou vazbu a informace o možnostech a způsobech, jak dosáhnout lepšího výsledku.
- Při hodnocení nesrovnáváme s úspěchy jiných dětí, ale srovnáváme pokroky s předešlými výkony daného dítěte.
- Hodnocení je vždy adresné a osobně se obrací včetně správné formulace k hodnocenému dítěti.
- Formulace a vysvětlení jsou věcné a doložitelné, hodnotíme fakta a ne domněnky.
- Při hodnocení sdělujeme i negativa, ale snažíme se, aby hodnocení vyznělo v závěru pro děti povzbudivě a motivovalo je k další práci.
- Hodnotíme nejen výsledek, ale snahu, píli, aktivitu a osobní přístup dítěte k výchovně vzdělávací práci, plnění úkolů, požadavků.
- Při hodnocení se zaměřujeme na vztahy a sociální chování při skupinové práci.
- Respektujeme individualitu dítěte, volíme vhodné metody a individuální přístup.
- Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení, posiluje sebeúctu a sebevědomí, posiluje sociální kompetence a komunikační dovednosti dítěte.
- Sebehodnocení je zařazováno do procesu výchovy a vzdělávání průběžně všemi pedagogy způsobem přiměřeným věku a osobnosti dítěte.
- Při sebehodnocení se děti snaží vyjádřit: co se jim daří, v čem ještě mají rezervy, jaké úkoly si stanoví na další období.
- Kriteria hodnocení jsou dána jednotným systémem.
- Hodnocení obsahuje zdůvodnění a doporučení, jak předcházet neúspěchům, preventivní opatření.

Předmětem vyhodnocování a zdokumentování výchovně vzdělávací práce je:

- Analýza a popis projevů chování jednotlivců se zaměřením na sledování tendencí ke konzumnímu trávení volného času, získávání sebevědomí, pozitivního posunu hodnotového systému. Věcným materiálem budou záznamy z pozorování, hodnocení v rámci individuálních programů rozvoje osobnosti dětí.
- Analýza a popis pozorovaných změn v chování dětí, zejména se zaměřením na ústup problémů v sociální interakci, snížení asociálních tendencí, zvýšení odolnosti vůči zátěži, tlumení projevů impulzivity a agresivity. Věcným materiálem budou záznamy z pozorování, hodnocení v rámci individuálních programů rozvoje osobnosti dětí.
- Analýza a popis změny postojů a hodnot umístěných dětí (pozitivní seberealizace, životní perspektivy...). Věcným materiálem budou záznamy z pozorování, subjektivní posouzení jednotlivých dětí, hodnocení v rámci individuálních programů rozvoje osobnosti.

- Zapojení dětí do nabízených zájmových aktivit. Věcným materiálem bude evidence činnosti kroužků a zájmových aktivit, sledování zapojení dětí, jejich zájem o pokračování těchto aktivit v dalším sledovaném období.
- Vlastní sportovní výkony a jejich zlepšení, reprezentace na soutěžích mimo zařízení a dosažené umístění.
- Vlastní subjektivní posouzení jednotlivých aktivit a vlastního pozitivního posunu dětmi. Věcným materiálem budou záznamy z rozhovorů s dětmi a jejich pohled na jednotlivé aktivity, případně dotazníkové šetření názorů, postojů, hodnocení a posouzení vlastního pohledu dětmi před uskutečněním a po uskutečnění aktivit.
- Aktivita a zapojení pedagogických pracovníků do aktivit výchovně vzdělávacího procesu.

Zásady sebehodnocení dětí:

- Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení dětí, posiluje jejich sebeúctu a sebevědomí.
- Je zařazováno do procesu výchovy průběžně všemi pedagogy, způsobem přiměřeným věku dětí.
- Chyba je přirozená součástí procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě s dětmi baví, hodnocení výkonu dětí musí být doprovázeno rozborem chyb dětí. Chyba je důležitý prostředek učení.
- Při sebehodnocení se děti snaží vyjádřit, co se jim daří, co jim ještě nejde, jaké mají rezervy a kde, jak budou pokračovat dál.
- Pedagogičtí pracovníci vedou děti k tomu, aby komentovaly své projevy chování, výkony a výsledky.
- Sebehodnocení dětí nenahrazuje klasické hodnocení dětí pedagogem, ale doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy a motivuje a aktivizuje děti.

14.2. Kritéria hodnocení dětí

Kritéria hodnocení

Kritéria hodnocení zajišťují jednotný systém hodnocení dětí na výchovném úseku. Kritéria hodnocení jsou specifikována dle jednotlivých oblastí výchovných a vzdělávacích činností. Pedagogové hodnotí současně s úrovní dosažení očekávaných výstupů také úroveň klíčových kompetencí v jednotlivých výchovných oblastech.

Kritéria v úrovni klíčových kompetencí:

KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ:

- 1 samostatně řeší předložený problém, hledá způsoby řešení, rozpozná problém
- 2 řeší problémy s menší pomocí, s pomocí najde způsoby řešení
- 3 řeší problém podle náhodných otázek, vyžaduje větší pomoc vychovatele
- 4 nerozpozná problém, se stálou pomocí problém vyřeší
- 5 nerozpozná problém, neřeší jej ani se stálou pomocí vychovatele

KOMPETENCE K UČENÍ:

- 1 pracuje správně, přesně, samostatně
- 2 pracuje samostatně pouze s malými chybami a nepřesnostmi, rozumí pokynům a radám
- 3 pracuje samostatně s častějšími chybami a nepřesně, vyžaduje častou pomoc a radu

- 4 pracuje s chybami, vyžaduje stálou pomoc, pracuje pod vedením vychovatele
- 5 nepracuje ani se stálou pomocí vychovatele

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ:

- 1 aktivně komunikuje s ostatními, rozumí pokynům, reaguje na ně
- 2 komunikuje s ostatními, občas nerozumí pojmům, zřídka reaguje chybně
- 3 komunikuje s obtížemi, často nerozumí sdělení, často reaguje chybně
- 4 komunikuje zřídka, vyžaduje vysvětlení pokynů, vyžaduje pomoc vychovatele
- 5 vyhýbá se komunikaci, nerozumí pokynům, nekomunikuje s vychovatelem

KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ:

- 1 respektuje pravidla společné práce, nechová se nevhodně, navazuje a udržuje vztahy
- 2 respektuje pravidla společné práce, občas se chová nevhodně, navazuje a udržuje vztahy
- 3 občas nerespektuje pravidla společné práce, občas se chová nevhodně, navazuje vztahy
- 4 často nerespektuje pravidla společné práce, často se chová nevhodně, má problémy ve vztazích
- 5 nerespektuje pravidla společné práce, chová se rizikově, není schopen navázat a udržovat vztahy

KOMPETENCE OBČANSKÉ:

- 1 respektuje společenské normy, chrání své zdraví, dokáže se chovat v krizových situacích
- 2 většinou respektuje společenské normy, chrání své zdraví, respektuje pokyny v krizových situacích
- 3 občas nerespektuje společenské normy, neuvědomuje si význam svého zdraví, občas je upozorňován na respektování pokynů v krizových situacích
- 4 často nerespektuje společenské normy, neuvědomuje si význam svého zdraví, často je upozorňován na respektování pokynů v krizových situacích
- 5 nerespektuje společenské normy, neuvědomuje si význam svého zdraví, nerespektuje pokyny dospělých v krizových situacích

KOMPETENCE PRACOVNÍ:

- 1 pracuje samostatně, zvládá pracovní dovednosti, má pozitivní vztah k manuálním činnostem
- 2 převážně pracuje samostatně, zvládá pracovní dovednosti, má pozitivní vztah k manuálním činnostem
- 3 občas pracuje s pomocí vychovatele, pracovní dovednosti si déle osvojuje, má pozitivní vztah k manuálním činnostem
- 4 pracuje s pomocí vychovatele, ztěžka si osvojuje pracovní dovednosti, nemá vytvořen vztah k manuálním činnostem
- 5 nepracuje ani s pomocí vychovatele, neosvojuje si pracovní dovednosti, nemá vztah k manuálním činnostem

Kritéria hodnocení dětí v činnostech s převahou teoretického zaměření:

Při hodnocení této oblasti se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost.
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim.

- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu, kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Kritéria hodnocení dětí v činnostech s převahou praktického zaměření:

Při hodnocení této oblasti se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu, k praktickým činnostem
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech
- kvalita výsledků činností
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, péče o životní prostředí
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie

Kritéria hodnocení dětí v činnostech s převahou kulturně estetického zaměření:

Při hodnocení této oblasti se hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- kvalita projevu
- vztah k činnostem a zájem o ně
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice obecně

Kritéria hodnocení chování dětí:

Při hodnocení chování dětí pedagog hodnotí především:

Zdvořilost (oslovování, pozdrav, prosba, poděkování, omluva; uplatňování přednosti)

Způsob komunikace (nemluví vulgárně, přihlásí se o slovo, neskáče do řeči, mluví věcně, zdrží se osobního útoku)

Respekt k lidem (nevysmívá se druhému, neponižuje ho, nenapadá ho slovně ani fyzicky, bere na něj ohled, ocení jeho přínos, zapojí ho do činnosti)

Čestnost (mluví pravdu, přiznává chybu, nevymlouvá se, dodržuje dané slovo)

Úcta k hodnotám (nepoškozuje cizí majetek, nepůjčuje se věci bez dovolení, zachází s věcmi šetrně a stanoveným způsobem)

Plnění povinností (řádně dochází do školy, dodržuje stanovený čas, plní uložené úkoly, dodržuje organizační pokyny)

Prosazování práv (upozorní na nebezpečné jednání ohrožující život, zdraví nebo práva druhých, ohradí se proti nespravedlivému jednání, zastane se slabšího, vyjádří se věcně a slušně k věcem, které se týkají jeho vzdělávání a života rodinné skupiny, uplatňuje demokratické principy v třídní nebo školní samosprávě)

Prostředky k hodnocení dětí:

- ústní projev dětí
- písemný projev dětí
- prezentace dětí
- testy, řešení písemných i ústních problémových úloh
- komunikace a spolupráce dětí mezi sebou i s pedagogy

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování dětí získává vychovatel zejména:

- soustavným diagnostickým pozorováním dětí
- analýzou výsledků různých činností a projevů chování dětí
- konzultacemi s ostatními pedagogy a podle potřeby i s jinými institucemi

Východiskem pro hodnocení je kvalita výsledků výchovy a vzdělávání, tj. kvalita:

- znalostí
- dovedností
- schopností
- projevů chování
- postojů a hodnot

Výsledky hodnocení sděluje vychovatel okamžitě po splnění úkolu, přičemž využívá práce s chybou, motivuje děti, vyjadřuje pozitivní závěry.

14.3. Celková evaluace a autoevaluace školského zařízení

Viz příloha.